

Gerokai lėčiau nei pernai ar užpernai įsibėgėjęs šiltasis metų sezonas privertė nerimauti kurortų verslininkus ar pajūryje atostogas suplanavusius šalies gyventojus. Pasirinkusius poilsiauti tolimesniuose kraštuose ši vasara pasitiko gausybe vėluojančių skrydžių ir byrančių planų. Tačiau žmonėms, mėgstantiems aktyviai leisti laisvalaikį, toks kontekstas virto svariu postūmiu ieškoti alternatyvų netoli nuo namų.

Jėgos aitvarų profesionalams šią vasarą malonių atradimų pažėrė trijų Baltijos šalių pakrantės. Septynis laukinius paplūdimius išskyrę aitvaruotojai įsitikinę – tiek Lietuvoje, tiek Latvijoje, tiek Estijoje yra puikių vietų ilsėtis bei pramogauti net ir vėsesniu oru, o jas pasiekti visai paprasta: tereikia susirinkti mantą ir leistis automobiliu į pusdienio kelionę.

„Daug kam bus nelengva patikėti, kokio grožio pajūrio gamtos lopinėlių galima rasti kiekvienoje iš Baltijos šalių. Kopos Lietuvoje, Atlanto pakrantę primenantys skardžiai Latvijoje ar žmogaus nepaliesta gamta Estijoje – ir visa tai pasiekama per keletą valandų“, – sako aitvaravimo mokyklos „WindTrain“ įkūrėjas ir jėgos aitvarų instruktorius Edgaras Martinėlis.

Skyrė laiko naujoms vietoms išžvalgyti

E.Martinėlio teigimu, taip jau sutapo, kad praeitą ir užpraeitą vasarą tarp karantinų, kai vis dar buvo daugybė tolimų kelionių suvaržymų, žmonės veržėte veržėsi į savo šalių paplūdimius. Tuomet laikėsi palankūs orai, tad jėgos aitvarų mokyklos sulaukė ypatingo entuziastų antplūdžio.

Šiomet padėtis pasikeitė – žmonės turi didesnę kelionių pasirinkimą, tačiau jį temdo naujos aplinkybės: nerimas dėl vis į viršų kopiančių kainų ir po keleto karštų sezonų įsivyravę mūsų regionui labiau būdingi vėsesni orai. Vis dėlto šios aplinkybės tapo puikia paskata daugiau laiko skirti naujų vietų paieškai. O jų, pasirodo, vis dar galima aptikti.

„Paprastai mums vasara – pats darbymetis. Leistis į keliones savo malonumui – tikra prabanga. Tačiau šiemet lėtai įsibėgėjęs šiltasis sezonas kiek stabdė ir pagrindinę, ir susijusią veiklą. Orai sušilo tik prieš Jonines, tad mūsų sektoriuje vasara, galima sakyti, sutrumpėjo mėnesiu. Liepa buvo vėjuota, todėl galėjome visa apimtimi vykdyti savo veiklą, o vėsesnis ir drėgnas birželis mums padovanojo malonių atradimų kaimyninėse šalyse“, – pasakoja E. Martinėlis.

Instruktoriaus teigimu, drauge su komanda jie pagaliau įkūnijo seną svajonę – apvažiuoti trijų Baltijos valstybių pakrantes ir rasti jose naujų laukinės gamtos vietų, tinkamų jų propaguojamam sportui. Per kelionę komanda išskyrė septynias jėgos aitvarų gerbėjų

pramogoms puikiai tinkančias vietas.

„Lietuvoje – Šventosios molas, Latvijoje – Kolkos kyšulys, Ventspilis, Pavilosta ir teritorija greta žymiųjų Karostos bunkerių prie Liepojos, Estijoje – Hedemestė ir visiškai laukinės gamtos kampelis šalia Pernu. Kiekviena vieta savaip ypatinga ir kiekvienoje kaskart apima atradimo jaudulys, kurį sunku su kuo nors palyginti“, – šypsosi pašnekovas.

Instruktoriaus pasakojimu, Latvijos pajūrio reljefas ir galybė jame esančių skardžių laigant su jėgos aitvaru atskleidžia įstabaus grožio peizažus, primenančius Atlanto skalaujamą Šiaurės Prancūzijos ar Portugalijos pakrantes. Atvykusiems į Lietuvą išpūdį palieka Kuršių marios, dar vadinamos Baltijos jūros lagūna, o Estijoje savo ramybe ir laisvės pojūčiu užburia visiškai laukinę gamtą.

„Brazilija, Egiptas, Turkija, Žaliojo Kyšulio salos ar Portugalija. Mūsų maršrutai dažnai driekiasi po tokias egzotiškas vietas, tačiau po šios kelionės supratau, kiek dar daug neatrasto grožio turime visiškai šalia. Unikalių laukinės gamtos vietos pasiekiamos pavairavus vos keletą valandų“, – pabrėžia instruktorius.

Vis lengviau įgyvendinama

E.Martinėlio teigimu, Baltijos šalių pakrantės itin tinka aktyvioms šeimų pramogoms. Visų pirma dėl to, kad nebūtina planuoti tolimų sudėtingų kelionių, – gali pakakti net savaitgalio išvykos. Be to, jėgos aitvarai yra sportas, skirtas įvairiausio amžiaus ir fizinių galimybių žmonėms.

„Šiais laikais daugybė žmonių suderina laisvalaikį su nuotoliniu darbu, todėl užsiimti jėgos aitvarais vis paprasčiau. O tai darant mūsų regione, pakanka tinkamo inventoriaus ir talpaus bei patikimo transporto, kuris galėtų privažiuoti prie sunkiau pasiekiamų laukinės gamtos vietų“, – atvirauja pašnekovas.

